
Fra: Onslow [mailto:jato@it.dk]

Sendt: 19. januar 2008 05:34

Til: Mette Frederiksen; Christian H. Hansen; Marianne Jelved; Jørgen Poulsen;
sm@socialministeriet.dk; redaktion@epn.dk

Emne: Åbent brev .. Vedr. Socialpolitik... eller mangel på samme...!

For efterhånden nogen tid siden, stod den på forfærdelige afsløringer af forholdene på Strandvænget; en institution i Nyborg. Raskt efterfulgt af Sjælør.

Alle var enige om at det dog var for galt og at man ikke kunne være bekendt at behandle uselvstændige og psykisk og fysisk handicappede sådan, ja at man måske ligefrem overtrådte nogle love kunne være inde i billedet. Lederen af strandvænget blev i hvert tilfælde fyret, og de ansatte fik ny energi og arbejdsro.

I ”nyere tid” kommer der så efterdønninger af sager der minder om forholdene i de tidligere sager. Hvor ansatte og tidligere ansatte bekender deres egne og kollegernes overgreb. Og man iværksætter undersøgelser for at få klarhed over hvor og hvordan man overtræder gældende regler på området.

-Mangel på ledelse.. manglende efteruddannelse.. for mange ikke uddannede medarbejdere og hjælpere.. for presset en hverdag og for ringe løn og sikkert meget mere var de umiddelbare årsager til situationerne overhovedet opstod. Men i en tid hvor der bliver færre hænder og hvor man giver skattelettelser i stedet for at sikre niveauet for offentlig service, frygter jeg at man går en tid i møde hvor man nok bare må finde sig i, at der bliver flere ufaglærte vikarer og hjælpere på området og svækker tiltroen til at man kan opfylde de forventninger man har som pårørende til at ens familiemedlem er i gode hænder. Viljen er måske til stede, men betingelserne ser ringe ud.

Jeg er i den situation, at jeg er far til en multihandicappet søn på snart 20 år, som er skrevet op til en plads på en ny institution her i Svendborg. En plads jeg dog på intet tidspunkt har overvejet han skal gøre brug af, så længe jeg kan klare ham i eget hjem. Vel at mærke mod konens vilje. Men udsigten til at han skal udsættes for ”den” pleje, er mig så meget imod, at jeg hellere beholder ham hjemme, indtil der er endelig klarhed over, hvordan man *garanterer* at det ikke kan ske igen.

Jeg mener en fyret leder og nogle ansatte, gør ingen forskel. Man får ikke tilliden tilbage over en kop pårørendekaffe og brunkager fra Karen Wulff.

Helt nøjagtig hvad sker der. Er sagen lagt på hylden som opklaret og med håb om, at der ikke dukker flere journalister op med skjult kamera og filmer hverdagen for nogen af samfundets absolut svageste.

- Er man i udvalgmøder og har løsningsforslag til behandling?
- Hvad gør man for at sikre det ikke sker igen..?
- Hvad gør man for at stoppe det, der hvor det stadig sker..?

Jeg håber i kan svare på disse spørgsmål. Jeg savner i den grad at høre, at man arbejder på forslag til hvordan man som pårørende kan være 112% sikker på at forholdene omkring institutionsopholdene er forsvarlige og håber på at man ikke bare tørrer den af på dårlig ledelse og enkelte brådne kar i personalerne, men i øvrigt er af den opfattelse at så kan man have tillid til at alle andre steder er tingene i skønneste orden.

Med venlig hilsen

Tom J. Jørgensen
Hjortøvænge 30
5700 Svendborg